

เลขเสรีจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๘๕๖/๒๕๕๑

เรื่อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บันทึก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ทารือข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

เนื้อหา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้มีหนังสือ ส่วนที่ กค ๐๓๐๕/๑๐๐๗

ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยบริษัทผู้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งประกอบด้วยสถาบันการเงินต่าง ๆ และบริษัทประกันชีวิต ได้มีหนังสือขอหารือมายังนายทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในประเด็นต่าง ๆ ว่า ในทางปฏิบัติสามารถกระทำหรือไม่ และจะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังจึงขอหารือในปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนี้

๑. เรื่องการจ่ายเงินออกจากกองทุน

มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุอื่นซึ่งมิใช่กองทุนเลิกผู้จัดการกองทุนต้องจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่ลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน โดยให้

จ่ายรวมทั้งหมดครั้งเดียวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสมาชิกภาพ ทั้งนี้ ได้มีบทลงโทษผู้จัดการกองทุนฯ ที่ไม่ปฏิบัติตามโดยปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๓๕)

เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่คณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ได้ประกาศผลการพิจารณาแผนการแก้ไขฟื้นฟูฐานะกิจการของสถาบันการเงิน ๕๘ แห่ง โดยมีคำสั่งให้สถาบันการเงิน ๕๖ แห่งปิดกิจการเป็นการถาวร เป็นผลให้

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหลายกองทุนมีการลงทุนติดอยู่ในรูปบัตรเงินฝากของธนาคารกรุงไทย หรือตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ จำกัด (มหาชน) ซึ่งปัจจุบันยังไม่ครบกำหนดไถ่ถอน และหากไถ่ถอนก่อนครบกำหนด จะทำให้สมาชิกกองทุนฯขาดทุนเป็นจำนวนมาก เนื่องจากอัตราขายลดตามราคาหน้าตั๋วตามกฎของธนาคารกรุงไทย รวมทั้งกองทุนฯมีการลงทุนในหุ้นกู้ซึ่งขาดสภาพคล่อง

ดังนั้น ในสภาวะการณ์ปัจจุบันเมื่อสมาชิกกองทุนฯลาออก กองทุนฯ สามารถจ่ายเงินสดบางส่วน และหลักฐานแสดงการรับสิทธิในบัตรเงินฝาก หรือตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือหุ้นกู้ตามส่วนที่สมาชิกแต่ละคนจะได้รับได้หรือไม่ และจะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่ เนื่องจากหากไม่ปฏิบัติเช่นนี้แล้วจะทำให้สมาชิกกองทุนฯที่สิ้นสมาชิกภาพจากกองทุนหลังสุดจะไม่เหลือเป็นตัวเงินที่จะได้รับ แต่จะติดค้างอยู่เพียงตราสารที่ไม่สามารถ

เปลี่ยนเป็นเงินได้

๒. เรื่องการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีกองทุน

มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.

๒๕๓๐ กำหนดว่า การชำระบัญชีกองทุนให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัท จำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บริษัทผู้จัดการกองทุนขอหาหรือว่า การนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลมจะหมายความว่า ต้องนำขั้นตอนทุกประการมาใช้หรือไม่ หรือนำมาใช้แต่เพียงบางส่วนเท่าที่เห็นว่าเหมาะสมเท่านั้น และการชำระบัญชีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้น ต้องแต่งตั้งผู้สอบบัญชีเพื่อรับรองงบดุลเช่นเดียวกับของบริษัทหรือไม่ หรือให้อยู่ในดุลพินิจ

ของคณะกรรมการกองทุนแต่ละกองทุนเป็นผู้พิจารณา

๓. เรื่องการจ่ายเงินคืนสมาชิกในกรณียกเลิกกองทุน

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดว่า กองทุนย่อมเลิก เมื่อ

- (๑) นายจ้างเลิกกิจการ
- (๒) ที่ประชุมใหญ่มีมติให้เลิก
- (๓) มีกรณีที่ข้อบังคับของกองทุนกำหนดให้เลิก หรือ
- (๔) รัฐมนตรีสั่งให้เลิกกองทุนตามมาตรา ๒๗

บริษัทผู้จัดการกองทุนขอหาหรือว่า ในกรณีที่เกิดสภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาทางการเงิน และทำให้บริษัทฯขาดสภาพคล่อง ดังนั้น จึงมีมติที่ประชุมใหญ่ให้ยกเลิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือบางบริษัทที่นายจ้างจำเป็นต้องเลิกกิจการเป็นผลให้กองทุนต้องเลิก โดยในข้อบังคับกองทุนไม่ได้กำหนดเงื่อนไขการจ่ายเงินสมทบและผลประโยชน์ใน

กรณีกองทุนเลิกไว้ บริษัทฯมีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องจัดสรรเงินสมทบและผลประโยชน์ให้กับสมาชิกเต็มจำนวน หรือบริษัทฯจะจ่ายโดยอิงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนในกรณีที่สมาชิกกองทุนลาออก ซึ่งส่วนใหญ่จะกำหนดการจ่ายเงินสมทบและผลประโยชน์ตามจำนวนปีที่ทำงานแทนก็ได้

ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดไว้ในข้อบังคับของกองทุนฯ ว่าเมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพ ลูกจ้างจะได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์เท่าใดให้ขึ้นอยู่กับจำนวนปีที่ทำงานนั้นควรใช้บังคับกรณีทั่ว ๆ ไป เช่นลูกจ้างลาออกจากกองทุนหรือลูกจ้างลาออกจากงาน แต่กรณีที่เป็นเหตุสุดวิสัย เช่น กรณีลูกจ้างตาย หรือกรณีกองทุนต้องยกเลิกไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ เห็นสมควรให้ลูกจ้างได้เงินสมทบและผลประโยชน์ทั้งหมด

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังจึงขอหาหรือตั้งที่กล่าวข้างต้น เพื่อสำนักงานเศรษฐกิจการคลังในฐานะนายทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะได้กำหนดเป็นแนวทางในการ

ปฏิบัติแก่ผู้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณา

ข้อหารือของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังโดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลังแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ที่ว่า เมื่อสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลาออก กองทุนสามารถจ่ายเงินสดบางส่วน และหลักฐานแสดงการรับสิทธิในบัตรเงินฝาก หรือตัวสัญญาใช้เงิน หรือหุ้นกู้ตามส่วนที่สมาชิกแต่ละคนได้รับอีกส่วนหนึ่งได้หรือไม่ และจะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่นั้น เห็นว่า ในประเด็นนี้เป็นเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการจ่าย

เงิน จากกองทุนให้แก่ลูกจ้างเมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุอื่นซึ่งมิใช่กองทุนเล็ก ซึ่งมาตรา ๒๓วรรคหนึ่ง*(๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้ผู้จัดการกองทุน

ต้องจ่ายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน และมาตรา ๙(๘)*(๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก็บัญญัติให้ข้อบังคับของกองทุนอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการจ่ายเงินเมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพไว้เช่นเดียวกัน จะเห็นได้

ว่าบทบัญญัติทั้งสองมีข้อความที่สอดคล้องกัน ดังนั้น ในการจ่ายเงินให้แก่สมาชิกกองทุนที่ลาออกจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน ซึ่งกรณีการจ่ายเงินจะเป็นไปตามข้อบังคับของกองทุนหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่จะต้องไปพิจารณาในส่วนข้อบังคับของแต่ละ

กองทุนเป็นราย ๆ ไป ทั้งนี้ ข้อบังคับนั้นจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามมาตรา ๒๓*(๓) แห่งพระราช

บัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯที่ได้บัญญัติไว้ด้วยว่า ให้จ่ายรวมทั้งหมดครั้งเดียวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสมาชิกภาพ ดังนั้น นอกจากจะจ่ายตามข้อบังคับแล้ว จึงต้องพิจารณาด้วยว่าการจ่ายเงินสดบางส่วนและหลักฐานแสดงการรับสิทธิในบัตรเงินฝากฯ อีกส่วนหนึ่งนั้นเป็นการจ่ายที่ขัดต่อบทบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ กรณีนี้เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๒๓ ที่บัญญัติให้

การจ่ายเงินนั้นจะต้องจ่ายรวมทั้งหมดครั้งเดียวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสมาชิกภาพแล้ว การจ่ายเงินให้แก่สมาชิกกองทุนที่ลาออกโดยจ่ายเงินสดบางส่วน และหลักฐานแสดงการรับสิทธิในบัตรเงินฝากฯอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งหลักฐานแสดงการรับสิทธิในบัตรเงินฝากฯดังกล่าวยังไม่ถึง

กำหนดไถ่ถอนหรือไม่สามารถรับการชำระเงินในส่วนนั้นได้ทันที จึงไม่ถือเป็นการจ่ายครั้งเดียว

และ หากไถ่ถอนก่อนครบกำหนดจะทำให้สมาชิกกองทุนฯได้รับเงินไม่เต็มจำนวนซึ่งไม่เป็นการจ่ายรวมทั้งหมดอีกเช่นเดียวกัน จึงเป็นการจ่ายเงินที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรา

๒๓

ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อการจ่ายเงินให้แก่สมาชิกกองทุนที่ลาออกโดยจ่ายเป็นเงินสดบางส่วนและหลักฐานแสดงการรับสิทธิในบัตรเงินฝากอีกส่วนหนึ่งมีลักษณะไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๓*(๔) แล้ว การจ่ายเงินให้แก่สมาชิกกองทุนที่ลาออกในลักษณะดังกล่าว จึงถือว่าเป็นการขัด

ต่อพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

เมื่อพิจารณาได้ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในประเด็นนี้จึงเห็นว่า เมื่อสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลาออก กองทุนจะจ่ายเงินสดบางส่วนและหลักฐานแสดงการรับสิทธิในบัตรเงินฝากหรือตัวสัญญาใช้เงิน หรือหุ้นกู้ตามส่วนที่สมาชิกแต่ละคนจะได้รับอีกส่วนหนึ่งไม่ได้ เพราะจะเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

ประเด็นที่สอง ที่ว่า การนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลมจะหมายความว่า ต้องนำขั้นตอนทุกประการมาใช้หรือไม่ หรือนำมาใช้แต่เพียงบางส่วนเท่าที่เห็นว่าเหมาะสมเท่านั้น และการชำระบัญชีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพต้องแต่งตั้งผู้สอบบัญชีเพื่อรับรองบุคคลเช่นเดียวกับกรณีของบริษัทจำกัดหรือไม่ หรือให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการกองทุนฯ แต่ละกองทุนเป็นผู้พิจารณา นั้น ในประเด็นเรื่อง การนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลมจะหมายความว่า จะต้องนำขั้นตอนทุกประการมาใช้หรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่าการที่มาตรา ๒๓*(๕) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ บัญญัติให้นำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน ฯลฯ มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น มิได้หมายความว่า จะต้องนำมาใช้ทั้งหมดเสมอไป การนำมาใช้โดยอนุโลมจึงย่อมมีหลักเกณฑ์ที่ว่า จะต้องนำมาใช้โดยอาศัยหลักการอย่างเดียวกัน และย่อมเป็นไปตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะหรือสภาพของกิจการ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ และต้องมีใช้เรื่องที่พระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้วซึ่งจะต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป ส่วนในประเด็นที่ว่า การชำระบัญชีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพต้องแต่งตั้งผู้สอบบัญชีเพื่อรับรองบุคคลเช่นเดียวกับของบริษัทจำกัดหรือไม่ หรือให้เป็นดุลพินิจของ

คณะกรรมการกองทุนฯ แต่ละกองทุนเป็นผู้พิจารณา นั้น จะต้องพิจารณาว่า หลักการที่จะต้องมีการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีเพื่อรับรองบุคคลนั้น เป็นหลักการที่สำคัญที่จะต้องใช้ในการเลิกกองทุน เช่นเดียวกับกรณีการเลิกบริษัทจำกัดหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้พิจารณาได้จากบทบัญญัติมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง*(๖) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ ที่บัญญัติให้มีการสอบบัญชีโดยผู้สอบบัญชีทุกปีเพื่อเสนองบดุลพร้อม ด้วยรายงานการสอบบัญชีดังกล่าวต่อที่ประชุมใหญ่ภายใน

หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของกองทุน จากบทบัญญัติดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีเพื่อรับรองบุคคลถือเป็นเรื่องปกติตามลักษณะของการบริหารกองทุนอยู่แล้ว

ในเมื่อมีการเลิกกองทุนและมีการชำระบัญชี การตรวจสอบความถูกต้องในการชำระบัญชีโดย

สำนักงาน มาตรการ ๙ (๘)*(๑๕) บริษัทผู้จัดการกองทุนจึงต้องจัดสรรเงินสมทบและผลประโยชน์ให้แก่ลูก กฤษฎีกา
จ้าง

เต็มจำนวนอันเป็นการให้ประโยชน์แก่ลูกจ้างสูงสุดเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการจัดตั้ง
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยคำนึงถึงยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งประโยชน์ที่ลูกจ้างแต่ละคน

สำนักงาน จะได้รับและแจ้งให้ลูกจ้างทราบตามมาตรา ๑๖*(๑๕) กฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน

(นายอัคราทร จุฬารัตน)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (๑) มาตรา ๒๓ เมื่อลูกจ้างสิ้นสภาพเพราะเหตุอื่นซึ่งมิใช่กองทุนเล็ก
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ผู้จัดการกองทุนต้องจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่ลูกจ้างตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดใน
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อบังคับของกองทุน โดยให้จ่ายรวมทั้งหมดครั้งเดียวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันสิ้น
สมาชิภาพ

๑ล๑ ๑ล๑

* (๒) มาตรา ๙ ข้อบังคับของกองทุนอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑ล๑ ๑ล๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๘) ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการจ่ายเงิน

เมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิภาพ หรือเมื่อกองทุนเล็กตามมาตรา ๒๕

๑ล๑ ๑ล๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๓) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น กฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (๔) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๕) มาตรา ๒๙ การชำระบัญชีกองทุนให้นำบทบัญญัติแห่งประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และบริษัทจำกัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในระหว่างการชำระบัญชี ถ้าผู้ชำระบัญชีเห็นสมควรจะจ่ายเงินให้แก่
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลูกจ้างบางส่วนก่อนก็ได้ และเมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ให้จ่ายเงินทั้งหมดที่ค้างชำระแก่ลูกจ้างให้เสร็จ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันเสร็จการชำระบัญชี ถ้ามีเงินเหลืออยู่ให้จัดการตามที่
กำหนด

ในข้อบังคับของกองทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการชำระบัญชี ให้จ่ายจากทรัพย์สินของ

กองทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๖) มาตรา ๑๙ ผู้จัดการกองทุนต้องจัดให้มีการสอบบัญชีทุกปี และต้อง
เสนองบดุลพร้อมด้วยรายงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีต่อที่ประชุมใหญ่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบ
วันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของกองทุน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฯลฯ

ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๗) โปรดดูเชิงอรรถ ๑, ข้างต้น การกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (๘) มาตรา ๒๕ กองทุนย่อมเลิก เมื่อ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) นายจ้างเลิกกิจการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ที่ประชุมใหญ่มีมติให้เลิก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) มีกรณีที่ข้อบังคับของกองทุนกำหนดให้เลิก หรือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) รัฐมนตรีสั่งให้เลิกกองทุนตามมาตรา ๒๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในกรณีที่กองทุนจัดตั้งขึ้นโดยมีนายจ้างมากกว่าหนึ่งราย การที่นายจ้าง

บางรายเลิกกิจการหรือถอนตัวจากกองทุนไม่เป็นเหตุให้กองทุนต้องเลิกเว้นแต่ข้อบังคับของกอง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ทุน

กำหนดให้เลิก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อมีกรณีตามวรรคสองเกิดขึ้น ให้คณะกรรมการกองทุนแจ้งให้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างบางรายเลิกกิจการหรือถอนตัวและจัดให้มี
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
การชำระบัญชีกองทุนเฉพาะส่วนทรัพย์สินของนายจ้างและลูกจ้างของนายจ้างนั้นตามวิธีการ
ที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน เมื่อได้ชำระบัญชีแล้วให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวัน
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
นับแต่วันเสร็จการชำระบัญชี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๙) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (๑๐) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๑๑) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (๑๒) เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สมควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพโดยความสมัครใจของนายจ้างและลูกจ้าง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เพื่อประสงค์จะให้ เป็นสวัสดิการแก่ลูกจ้างเมื่อออกจากงาน ตลอดจนส่งเสริมการระดมเงินออม
ภาคเอกชนเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งในการนี้สมควรวางหลักเกณฑ์
การดำเนินการและการจัดการกองทุนเพื่อให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมั่นคงและเป็นประโยชน์แก่
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

* (๑๓) มาตรา ๑๖ ให้ผู้จัดการกองทุนจัดทำรายงานแสดงยอดเงินสะสม
ของลูกจ้าง เงินสมทบของนายจ้าง พร้อมทั้งผลประโยชน์ที่ลูกจ้างแต่ละคนจะได้รับและแจ้งให้
ลูกจ้างดังกล่าวทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๑๔) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (๑๕) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๓, ข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

